

Ministerstvo zemědělství České republiky

Výklad úseku vodního hospodářství

Č.j.: 21338/04-16320

**Věc: Zálohové hlášení za odběr podzemních vod, jehož povolení nepřesahuje 6000 m³/rok a zároveň 500 m³/měsíc
[k § 88 vodního zákona]**

Dotaz:

Dopisem ze dne 24.5.2004 se na výkladovou komisi obrátilo sdružení SOVAK s následujícím dotazem:

- „1. Je odběratel povinen podat zálohové hlášení za odběr podzemních vod, jehož povolení nepřesahuje 6000 m³/rok a zároveň 500 m³/měsíc?
Pokud se osvobození podle § 88 odst. 2 nevztahuje i na zálohy v případě povolení nepřevyšujícího hranici osvobození, vzniká nelogické zpoplatnění odběru, který nesmí být překročen do oblasti platby za skutečný odběr - stát pak neoprávněně zálohově vybere poplatky za něco, co nemůže být nikdy reálně zpoplatněno. Pak desítky tisíc drobných odběratelů (i fyzické osoby nebo drobné obce) budou každý rok podávat hlášení a „nulové“ přiznání, ČIŽP na ně vydá rozhodnutí, FÚ poplatky vybere a pak to vše vrátí – proč všechna ta zbytečně vynaložená energie odběratelů i státu s nulovým výnosem pro stát?
2. Jakými charakteristikami je jednoznačně definován „jeden vodní zdroj podzemní vody“ pro účely osvobození od poplatku podle § 88 odst. 2?
Bude možné odběry z takto definovaného „jednoho vodního zdroje“ sloučit do jednoho povolení k odběru podzemní vody?
Vodoprávní úřad v současné době odmítá sloučit do jednoho povolení odběry, které nemají shodná čísla hydrologického pořadí a čísla hydrologického rajonu.
Každý takový odběr musí mít v povolení určitou rezervu pro kolísání odběru dle klimatických podmínek a krátkodobý rozvoj. Zálohu platím za objem stanovený v povolení. Pokud bych měl povinnost počítat odběry pro účel výpočtu poplatku, pak bych měl mít právo takto sloučit odběry do jednoho povolení a nedržet zbytečně více rezerv.
3. Jaký bude postup odběratele při podání přiznání v případě více skutečných odběrů na území obce v daném kalendářním roce, z nichž některé jsou pod 6000 m³?
Podle § 88 v pořadí odst. 2 uplatní limit osvobození na „zdroje“ s odběrem pod 6000 m³ a pak v pořadí podle dalšího odst. 3 sečte zbývající nadlimitní „zdroje“ na území jedné obce do jednoho přiznání?“.

Výklad:

Ad 1) Podle ustanovení § 88 odst. 5 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů je odběratel podzemní vody povinen pro stanovení výše záloh poplatku za odebrané množství podzemní vody zpracovat poplatkové hlášení. Tuto povinnost má odběratel v případě, že jeho povolení k odběru podzemních vod přesahuje množství 6000 m³ za kalendářní rok nebo 500 m³ za měsíc (hranice pro nezpoptatněné množství odebrané podzemní vody podle ustanovení § 88 odst. 2 vodního zákona).

Ad 2) Vodním zdrojem ve smyslu ustanovení § 88 odst. 2 vodního zákona se rozumí podzemní vody, které jsou využívány nebo které mohou být využívány pro uspokojení potřeb člověka (jeho životních potřeb i hospodářských aktivit), zejména pro pitné účely (§ 2 odst. 8 vodního zákona). Z hlediska poplatků za odběr podzemní vody je nutné považovat každý využívaný vodní zdroj (studnou, vrtem) za samostatný, pokud není hydrodynamickými zkouškami prokázán opak. Vodoprávní úřad může jednotlivé odběry z takto definovaného vodního zdroje povolit v rámci jednoho rozhodnutí o povoleních k odběrům podzemní vody, neboť podle ustanovení § 115 odst. 11 vodního zákona „vydává-li vodoprávní úřad témuž žadateli současně několik rozhodnutí, může tak učinit v jediném rozhodnutí“. To platí i v případě, že jde o rozhodnutí o povolení odběrů podzemní vody z více vodních zdrojů.

Povolení k nakládání s vodami, konkrétně k odběru podzemní vody dává právo oprávněnému odebírat podzemní vodu maximálně v množství daném rozsahem takového povolení.

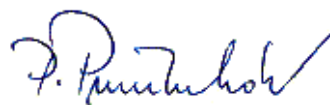
Je logické, že žadatel při podání žádosti o takové povolení počítá i s určitou rezervou pro případy dané přírodními vlivy např. (dlouhodobé sucho) nebo požadavky odběratelů např. (letní rekreační sezóna v rekreační oblasti).

Poplatky za odběr podzemní vody se však platí za skutečný odběr podzemní vody (§ 88 odst. 1 vodního zákona). Proto v následujícím kalendářním roce bude, na základě poplatkového přiznání oprávněného a poplatkového výměru České inspekce životního prostředí, vyrovnán poplatek za odběr podzemní vody.

Tedy zpravidla dojde k vrácení určité části zaplacené zálohy.

Ad 3) Podle ustanovení § 88 odst. 3 vodního zákona se odebrané množství vody v případě, kdy odběratel odebírá podzemní vodu z jednoho vodního zdroje na více místech území jedné obce, pro účely zpoplatnění sčítá. Odběratel, který v daném kalendářním roce odebíral podzemní vodu z vodního zdroje na více místech území jedné obce, musí nejdříve sečíst odebrané množství vody z těchto jednotlivých míst, kde byl realizován odběr, bez ohledu na to, zda byly tyto odběry povoleny jedním nebo několika rozhodnutími o povolení podle § 8 odst. 1 a 2 vodního zákona. Teprve pokud výsledné množství nepřesahuje objem 6000 m³ za kalendářní rok nebo objem 500 m³ za měsíc, platí ustanovení § 88 odst. 2 vodního zákona. Stejný postup platí i pro povolení množství odběru podzemní vody v poplatkovém přiznání.

V Praze dne 3. února 2005

RNDr. Pavel Punčochář, CSc.
vrchní ředitel úseku vodního hospodářství

**MINISTERSTVO
ZEMĚDĚLSTVÍ**
České republiky
117 05 Praha 1, Těšnov 17